

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 12. S. Demetriades Virgo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Ipsis Donatistis pro cuiusque conditione ^{Sæculum V.}
graves mulctæ imponebantur, scilicet A. C. 413.
Proconsulibus, aliisque primi ordinis vi-
ris, ducentæ libræ argenteæ, quotiescum-
que conventui interfuerint, aliis quoque
pro status sui ratione minores mulctæ di-
ctabantur, ne quidem mancipiis præteri-
tis, quæ privatione tertiae partis sui pe-
culii, & poena corporis affligebantur.

§. XII.

S. Demetriades Virgo.

Circa illud tempus, quo Marcellinus ad ^{Sup. XIX.}
Cœlestia translatus est, S. Augusti- ^{§. 10. Hier.}
nus ex consecratione Virginis Demetria ^{epist. 8. ad}
dis, Olybrii, anno 395. Consulis, filiæ, ^{Demetr. c.}
maximo solatio est recreatus. Hæc, ^{3. Sup.}
XXIX.22.
capta Roma, effugerat cum matre sua
Juliana, & Proba, avia sua paterna, quæ,
Carthaginem advenientes, multa ab ava-
ritia, & improbitate Heracliani tulerunt.
Matri, aviæque consilium erat, Demetria-
dem in Africa cuiquam illustrium juve-
num Romanorum, qui illuc confugerant,
nuptui dare, quamvis potius optassent,
ut ipsa Virginitatem servare elegisset;
sed tantam vitæ perfectionem a puella
sperare non audebant. Interim tamen
Demetriades sanctum hoc vitæ genus du-
cere insciis omnibus apud se statuerat.
Inter Evnuchorum, & puellarum, sibi
famulantium turbas, in deliciis Consula-

Sæculum V. ris Domus posita, jejunare cœpit, vestem
 A.C. 413. pauperem, rigidamque induere, humicu-
 bare, solo cilicio tecta. Hæc occulte fi-
 ciebat, nemine, nisi quibusdam Virgin-
 bus in illa domo ancillantibus, confiso.
 Flexis genibus, & defluentibus lacrymis
 Salvatorem precabatur, ut voti se dam-
 naret, atque animum matris, aviæque
 fleteret.

Tandem, cum dies nuptiis destinata
 appropinquaret, jamque thalamus para-
 retur; ipsa una nocte, S. Agnetis exem-
 plo excitata, quid factura esset, decrevit.
 Ubi illuxit, omisso puellari cultu, gem-
 misque, paupere tunica, viliique palliob-
 tecta, ad pedes Probæ, aviæ suæ accidit,
 non verbis, sed largis lacrymis, quidpe-
 teret, explicans; Proba, & Julianæ in
 summam repente admirationem raptæ,
 inter timorem, & gaudium mediae, quid
 crederent, ambigebant. Tandem in
 complexus ruunt, mixtisque lacrymis
 mœrentem erigunt, consolantur, ob con-
 ceptum sanctioris vitæ propositum la-
 tantur. Totam domum incredibile gau-
 dium refecit. Non nuliæ ancillarum, ami-
 carumque ejus pulcherrimum exemplum
 secutæ, Deo sese consecrarunt. Omnes
 in Africa Ecclesiæ in gaudii partem ve-
 nerunt, & facti hujus laudes per omnes
 Insulas, Africam, Italianaque interjacen-
 tes, auditæ. Roma ipsa in tristi fortuna
 inde

c. 4.

inde aliquod levamen sensit, famaque pu- Sæculum V.
ellæ usque in Orientis Provincias perva- A. C. 413.
sit. Proba, & Juliana non ideo quidquam
de filiæ suæ dote decerpserunt, sed inter
pauperes distribuerunt, quæcunque ejus c. 1.
Sponso fuerant destinata. Ipsa inter pre- Epist. 188.
ces, & cæremonias consuetas ab Episcopo ad Jul. al.
velamen accepit. S. Augustini gaudium 143. n. 1.
eo magis sensibile fuit, quod ad pium pro-
positum suo hortatu non parum contu-
lisset; noverat enim Demetriadem ex eo
tempore, quo ob colloquia cum Donati-
fis Carthagine moratus fuerat; nec et-
iam Proba, & Juliana eidem Demetria-
dis conversionem perscribere omiserunt,
addito pro more munusculo. Ad S. Hie-
ronymum quoque scripserunt, instantissi- Ep. 150.
me rogantes, ut filiæ suæ regulas vitæ, al. 179.
suscepto instituto facientes, traderet. Ut
petentibus satisfaceret, S. Hieronymus, Hier. ep. 8.
dimissa tantisper commentatione in Eze-
chielem, quam tunc ferme ad finem per-
duxerat, prolixam ad Demetriadem de-
dit epistolam, ubi omnia Virginis Chri-
stianæ munera explicantur. Hortatur, c. 8.
ut quantumvis esset opulenta, nunquam
non tamen suis manibus laboraret. Sol-
licite etiam puellæ animum adversus Ori-
genistas præmunit, monetque, S. Papæ
Innocentii fidem semper retineat. c. 9.